

Handreiking uitnodigings- en toelatingsbeleid Avondmaal

Deze handreiking is geschreven binnen DOE met het oog op samenwerkende en samenwerkingsgemeentes waar verschillende gebruiken zijn m.b.t. het nodigen/toelaten van gasten aan de viering van het Avondmaal.

De handreiking is door de LV van de NGK 2011 aanvaard en opgenomen als bijlage f. bij art.39 van het AKS. De GS van de CGK 2010 aanvaardde hem ook en de GS van de GKv 2011 heeft er met instemming kennis van genomen.

De notitie 'samen aan tafel' geeft een schets van de achterliggende gedachten.

DEPUTATENOVERLEG EENHEID (DOE) CGK – NGK - GKv

Handreiking uitnodigings- en toelatingsbeleid bij de kerkelijke viering van de maaltijd van de Heer

Uit de notitie 'Samen aan tafel':

De regeling van de **NGK** is het meest summier. Het beperkt zich tot wat er staat in art. 20 AKS:

Tot het avondmaal wordt toegelaten wie openbare belijdenis heeft gedaan van het geloof en een gelovige levenswandel vertoont.

Een belijdend lid van een andere gemeente wordt tot het avondmaal toegelaten, indien op goede gronden kan worden aangenomen dat hij zich in leer en leven als goed christen gedraagt.

De meest uitgebreide besluitvorming rond deze zaak is te vinden bij de **GKv**, waar de generale synode in 2005 "ten aanzien van leden van kerken waarmee geen zusterkerkrelatie bestaat" uitsprak

dat een kerkenraad iemand als gast aan het avondmaal kan toelaten, wanneer de kerkenraad zich ervan overtuigd heeft dat betrokkene:

- a. een aanvaardbare reden heeft het avondmaal in de gemeente te vieren en dat zijn deelname dienstbaar is aan de opbouw van het lichaam van Christus;*
  - b. in de eigen kerk tot het avondmaal is toegelaten, niet onder tucht staat, instemt met de gereformeerde belijdenis en godvrezend leeft, zoals bedoeld in art. 60 K.O.;*
  - c. met het oog op deelname aan het avondmaal bereid is zich te onderwerpen aan de onderlinge aansporing in de gemeente en aan het toezicht van de kerkenraad.*
- De wijze waarop de kerkenraad gasten hiervan in kennis stelt moet duidelijk zijn voor zowel gasten als de eigen gemeente.*

De **CGK** neemt met zijn regelgeving een middenpositie in. Zij legden in 2004 het volgende vast:

Een kerkenraad kan gasten die geen lid zijn van de Christelijke Gereformeerde Kerken, tot een viering van het avondmaal toelaten wanneer zij:

- a. belijdenis des geloofs hebben afgelegd en derhalve gerechtigd zijn in de eigen gemeente avondmaal te vieren;*
- b. in de eigen gemeente niet onder kerkelijke tucht staan;*
- c. bij de kerkenraad vooraf de wens te kennen geven van het gastrecht gebruik te maken.*

Hierbij geldt dat de eigenlijke toetsing en afweging van de situatie waarin en de omstandigheden waaronder een gast om toegang tot het avondmaal vraagt, aan de

betreffende kerkenraad blijft.

In het document 'Samen aan tafel' pleiten we er voor om de richtlijnen om te zetten in principieel geformuleerde aandachtspunten, zoals hierboven genoemd: de relatie tot Christus, tot de thuiskerk en tot de gastgemeente, en voldoende duidelijkheid over de wijze waarop de kerkenraad hiermee omgaat.

Handreiking aan samenwerkende kerken

1. Toelaten of uitnodigen?

Soms wordt gesproken over het toelaten, soms over het uitnodigen tot de viering van de maaltijd van de Heer (meestal: avondmaal). Bij 'toelaten' gaat het om een negatieve insteek: 'nee, tenzij ...'; bij uitnodigen om een positieve insteek: 'ja, tenzij ...'.

Naar onze mening verdient de laatste insteek de voorkeur. Deze strookt met het uitnodigende karakter van het evangelie van Jezus Christus (zie bv het 'Komt tot Mij, allen, die ...' in Mat. 11, 28). O.i. moet het derhalve niet gaan om de vraag wie toegelaten worden, maar wie uitgenodigd worden.

2. Verantwoordelijkheid kerkenraden

De wijze waarop en de bewoordingen waarmee de uitnodiging tot de viering plaatsvindt is een zaak van de gezamenlijke kerkenraden. Zij zullen in goed overleg met elkaar tot een voor hun tijd en plaats passende uitnodiging moeten komen. Uiteraard letten zij daarbij op hetgeen door de betrokken kerkverbanden over dit onderwerp is gezegd.

3. Minimaal

Het ligt voor de hand dat wat de drie kerken in hun besluiten en bepalingen in dezen gemeenschappelijk hebben daarin een plaats krijgt, te weten

- a. de openbare belijdenis van het geloof
- b. gezonde leer
- c. onbesproken wandel

4. Aanspreekbaarheid

Omdat het in de maaltijdviering om gemeenschap - met Christus en zijn broeders/zusters - gaat, is het belangrijk dat allen die aan de maaltijd deelnemen aanspreekbaar zijn op eventuele woorden en/of daden. Daarom bevelen we een verwoording van dit punt aan.

5. Model

Een uitnodiging zou als volgt verwoord kunnen worden:

"Namens onze Heer en Verlosser Jezus Christus mag ik (*voorganger in opdracht van de kerkenraad*) u van harte tot de viering van zijn maaltijd uitnodigen. Wij gaan er daarbij vanuit dat u

- a. de bijbelse leer zoals die in de Apostolische Geloofsbelijdenis en in deze kerk beleden wordt, van harte belijdt;
- b. er oprecht naar verlangt uw leven in alle opzichten naar Gods Woord in te richten;
- c. in deze of een andere gemeente openbare belijdenis van het christelijke geloof heeft afgelegd en daar gerechtigd bent avondmaal te vieren;
- d. nu en na deze maaltijd openstaat voor de beoefening van de christelijke gemeenschap."

6. Communicatie

Het is noodzakelijk dat het uitnodigingsbeleid bij de eigen gemeenten voldoende bekend is. Het is ook nodig dat eventuele christenen van buiten de eigen gemeenten niet pas in de dienst met dit beleid worden geconfronteerd. Het beleid zou daarom bijv. kunnen worden verwoord op een info-foldertje, een liturgieblaadje of in een beamer-presentatie.